

SAMOUPRAVA

Glasilo Županske zveze v Ljubljani

Izhaja vsakega 1. in 15. v mesecu.
Letna naročnina znaša za občine Din 100.—,
za vse ostale Din 40.—.

Uredništvo in uprava se nahajata v prostorih Županske
zveze v Ljubljani, mestno načelstvo.
Rokopisi se ne vračajo. Telefon štev. 30-22.

LETO II.

LJUBLJANA, DNE 15. FEBRUARJA 1934.

ŠTEV. 4.

VSEBINA: Ivan Zupan, doh. ravnatelj, Ljubljana: Še enkrat trošarina. — Dr. F. Mís: Osrednja zdravstvena služba. — Vprašanja in odgovori. — Iz županske zveze. — Razsodba upravnega sodišča.

Ivan Zupan, doh. ravnatelj, Ljubljana

Še enkrat trošarina

(Nadaljevanje)

Navodila obsegajo 36 členov.

Po čl. 1. imajo občine za pokrilje svojih dohodkov pravico do uvedbe in pobiranja občinske trošarine in občinskih taks. Občinska trošarina in takse so torej fakultativne dajatve, t. j. občine jih lahko uvedejo ali pa tudi ne.

Čl. 2. določa, da se morejo trošarina in takse pobirati samo na poltrošnja in po priloženih tarifah, ki služijo kot vzorec. V tarifah naznačene stopnje so maksimalne, t. j. da v nobenem slučaju ne morejo biti večje od naznačenih, ker večjih pristojne oblasti ne bodo odobravale.

Princip obremenitve poltrošnje je zdrav. Nujno pa je potrebna definicija pojma »poltrošnja«, ki doslej še ni fiksiran.

Čl. 3. in 4. določata, da sklepa o občinski trošarini in občinski taksni tarifi občinski odbor in občinska uprava, odobrava pa oboje oblast, ki odobrava tudi proračun, torej banska uprava, odnosno ministrstvo za finance. To velja tudi za vsako povišanje tarif.

Odobrene tarife morajo biti v celoti objavljene na način, ki je običajen v dotični občini, prej se po njih ne sme vršiti pobiranje.

Čl. 5. in 6. govori o načinu obremenitve poedinih predmetov. Predvsem je obremenjevali luksuzne predmete, za življenje revnih slojev najnujnejših potrebščin naj se ne obremenjuje ali pa samo v najnižjih izmerah, ki ne smejo povzročati dviganja cen ali njihovega normalnega padanja.

Pristojna oblast bo odrekla zahtevano odobrenje tarifam ali poedinim stopnjam, ki bi ne odgovarjale tem navodilom.

V smislu čl. 7. lahko pristojna oblast na koncu proračunskega leta tudi brez pristanka občinskega odbora v celoti ali delno razveljavi že odobrene občinske tarife, če najde, da so dani za to pogoji iz čl. 6.

Zelo važna so določila čl. 8., ki predpisuje pogoje za dosego pravice do pobiranja trošarine, t. j. za odobrenje trošarinske tarife.

Ti pogoji so sledeči:

1. ločno naznačenje meje trošarinskega rajona ali ločko, kjer podleže vsa poltrošnja v tarifi navedenih predmetov plačilu trošarine;

2. ločno označevanje trošarinskih polj, po katerih se mora vnašati trošarinsko blago v trošarinski rajon ali pas;

3. postavitev trošarinskih postaj na odrejenih in označenih trošarinskih poljih. Te postaje morajo imeti potrebno število sposobnega osebja s potrebnim merilnim orodjem, obrazci in knjigami za pobiranje trošarine.

Ti pogoji so morda težki, pomenijo pa uvedbo sistema mitnic kakor jih ima n. pr. Ljubljana, Zagreb in Beograd.

Mnenja sem, da je to za podeželske vaške občine radi njihove razsežnosti neizvedljivo, vsled česar je v tem pogledu brezpogojno potrebna primerna sprememba. V takih občinah naj bo trošarinski urad samo v centru občine.

Čl. 9. in 10. obravnava vprašanje povračila občinske trošarine in določila glede prevoznega blaga.

Trošarina se mora vrniti, če se blago pri uvozu prijavi za izvoz ter se izvozi v roku 15 dni od dneva prijave. Če se uvoženo blago prijavi za izvoz v predelanem stanju, je rok za izvoz 90 dni.

V obeh slučajih pa je potrebna za dosego povračila pismena vloga. Prevozno blago je tisto, ki brez zadrževanja v trošarinskem rajonu pri eni milnici vstopi, pri drugi pa izstopi in to v času, ki je potreben za prenos ali prevoz blaga od vslopne do izstopne milnice.

Prevozno blago, ki ga je kot lako prijavi, ne plača pri uvozu trošarine, temveč se ga pod kontrolo odpremi do izstopne milnice.

Glede povračila trošarine za blago, ki izstopi v predelanem stanju, bi omenil, da je to nemogoča zahteva.

Predelanega blaga ni mogoče identificirati. Če nekdo uvozi n. pr. sukno ter izvozi iz tega sukna izdelano obleko in to ludi prijavi pri uvozu, je to izvoz v predelanem stanju. Toda po čem naj trošarinski organ spozna, da je ta obleka res iz uvoženega blaga, za katerega je pobrana trošarina?

Če bi se uveljavila ta določila, bi se gromadile prošnje za povračila ter bi bile občine primorane povrniti najmanj 50 odstotkov pobrane trošarine. Radi tega je treba v tem pogledu zagotoviti občinam proste roke.

Čl. 11. govori o instituciji trošarinskih shranišč. Takšna shranišča so predvidena samo za občine z bolj razvito trgovino, služijo naj olajšanju trgovine ter se more v njih vskladiščiti trošarinsko blago brez plačila trošarine. Za blago, ki gre iz trošarinskega shranišča v trošarinski rajon, se pobere trošarina pri iznosu, blago, ki se izvozi izven trošarinskega rajona, pa ne plača trošarine, marveč je potrebno, da se izvrši izvoz pod kontrolo trošarinskih organov.

Trošarinska shranišča so občinska. Če bi pa občina ne imela svojih shranišč ali bi ne bilo v njih prostora, se lahko odobrijo zasebna trošarinska shranišča.

Za obe vrsti trošarinskih shranišč veljajo predpisi zakona o državni trošarini leta 1930. za državna trošarinska shranišča.

To določilo je brez dvoma zgrešeno ter z njegovim uveljavljenjem trošarinska shranišča ne bi dosegla svojega namena. Če že ostane pri instituciji trošarinskih shranišč, morajo imeti občine izključno pravico, da same uredijo to vprašanje v skladu s krajevnimi prilikami.

Čl. 12. določa način pobiranja trošarine, t. j. po edinicah — komadu, teži, prostornini, odbijanje tare —

po carinskih predpisih. Takse se pobirajo po vrednosti pravnega posla, po vrednosti od edinice kakor trošarina in po površini, dolžini in času.

Odstotek tare mora biti v tarifi odrejen.

Čl. 13. našteva predmete, ki so oproščeni od občinske trošarine.

V tem pogledu so dane občinskim upravam proste roke, da lahko poleg naštetih oprostiljo še druge predmete.

Čl. 14. določa pristojnost za pobiranje trošarine:

1. carinarnice za blago, ki prihaja iz inozemstva,
2. pošte za blago, ki prihaja preko njih,
3. in 4. mitnice in občinski trošarinski organi.

Pod 1. so očitvidno mišljene samo občine, kjer je sedež carinarnic, ker po mojem mnenju za druge občine carinarnice radi raznovrstnosti v odmerah tega ne bi mogle vršiti. Ravnotako ne pridejo v poštev pošte.

Če že občine imajo svoje trošarinske organe, bodo pač ti pobirali občinsko trošarino, zlasti ker bi carinarnice in pošte tega ne vršile brezplačno.

Čl. 15., 16. in 17. obravnavajo trošarinske prijave, trošarinske pobožnice in taksno-pobožniške knjige ter način knjiženja dohodkov od trošarine.

Čl. 18. vsebuje določila glede povračila trošarine ali takse, roke za vlaganje prošnji in pritožb ter inštančno pot.

S čl. 19. je izvršena razdelitev občin v 3 kategorije in sicer:

1. 15 občin (Beograd, Zagreb, Ljubljani itd. sedeži banovin in nekatere druge);
2. občine s preko 10.000 prebivalcev, vrh tega kopaljšča, zdravilišča, sedeži sreskih načelstev, sodišč itd.;
3. vse ostale.

Temu primerno sta prikrojeni trošarinska in taksna tarifa.

Čl. 21. do 27. obravnavajo trošarinsko-kazenski postopek — lihopolstvo in kršenje ostalih predpisov itd.

Čl. 28. do 30. obravnavajo sankcije za taksne prestopke.

Čl. 31. regulira inštančno pot in roke v kazenskem postopku in drugih sporih.

Važen je čl. 34., ki določa, da se morajo vse že

odobrene trošarinske in taksne tarife že pri prvi sestavi proračuna prilagoditi tem navodilom, in

čl. 15., ki predpisuje, da morajo občine obenem s trošarinsko in taksno tarifo izdelati tudi pravilnik.

Čl. 36. določa, da stopijo li predpisi v veljavo, kadar bodo objavljeni v »Službenih novinah«.

Taksna tarifa ima 78 postavk s številinimi podpostavkami, ki predvidevajo 1. splošne takse,

2. takse po civilnih sporih,
3. po kazenskih prestopkih,
4. zdravstvene,
5. takse za zvršbo,

6. ena postavka gradbene takse — za gradbene takse velja pravilnik, izdan od ministrstva za zgradbe, in

7. ostale.

Ta tarifa je sila obsežna in odpira predvsem občinam, ki doslej niso pobirale takih taks ali njim sličnih davščin, veliko izbiro novih virov. Vse takse so predvidene po kategorijah v smislu čl. 19. Navodil ter so kakor omenjeno maksimalne.

Trošarinska tarifa je zelo pregledna in malodane izčrpna, ker vsebuje z malimi izjemami od surovin preko polfabrikatov do izdelkov vse predmete potrošnje.

Razdeljena je v XIV. poglavij z 231 postavkami. Odmera trošarine je predvidena po kategorijah.

Za moko, jake alkoholne pijače (liker), žganje in navadno vino do 15% alkohola ni odmere, ker je moka nujna življenjska potreba v smislu čl. 5. navodil, za alkohol pa je pričakovati maksimiranje z novelo zakona o državni trošarini.

Načelo čl. 5. navodil v tarifi ni konsekvntno izvedeno, saj so n. pr. za krompir in zlasti za sladkor normirane razmeroma zelo visoke trošarine.

Ne spuščam se v podrobno razčlenitev podinih tarifnih postavk, ker bi vodilo to predaleč ter sem vrh tega mnenja, da pretežna večina občin na tem ni zainteresirana.

(Konec prihodnjič)

Opozorilo. Meslno načelstvo v Ljubljani je naložilo cel osnutek v slovenskem prevodu, ki ga je proli predplačilu malenkostne odškodnine Din 30.— dobili pri ravnateljstvu mestnega dohodarstvenega urada.

Dr. F. Mis

Osrednja zdravstvena služba

(Nadaljevanje)

Pravilnik o delu zdravstvenih odborov

(Službeni list z dne 30. decembra 1930, št. 46)

§ 2. Odborova naloga je: 1. da dela na širjenju osebne in javne higijene; 2. da podpira vsako delo, ki dvigne narodno zdravje; 3. da rroučava in predlaga potrebna dela za asanacijo nezdravih razmer; 4. da predlaga ob priliki sestavljanja občinskega proračuna potrebna higienska dela in sredstva za njih izvedbo; 5. da z vsemi pripravnimi sredstvi obvešča narod o nevarnostih nalezljivih bolezni in o načinu zaščite (lepaki, letaki, knjižice, predavanja itd.); 6. da se redno obvešča o gibanju nalezljivih bolezni, da preiskuje vzroke obolenj, izvora in načine, kakor tudi prenose, da predlaga potrebne ukrepe za zaliranje nalezljivih bolezni.

§ 3. V zdravstvene odbore pridejo po položaju predstavniki občin, predstavniki cerkvenih oblastev priznanih veroizpovedi in občinski zdravniki. Poleg njih imenujejo sreski načelniki na predlog sanitetnega referenta v zdravstveni odbor osebe iz vrst učiteljev in po enega uglednega državljanja iz vsake upravne občine v združenih zdravstvenih občinah.

§ 13. Članstvo v zdravstvenem odboru je častno.

§ 14. Občinske uprave stavijo odboru na razpolaganje prostore za seje, pisarno in ves potrebni pisarniški material.

Pravilnik o preiskovanju in izsledovanju nalezljivih bolezni in izvajanju potrebnih ukrepov

(Službeni list z dne 23. januarja 1931, št. 6)

§ 22. Da bi se li ukrepi pravilno izvajali, morajo oblastva občne uprave prve stopnje in občine v vsem podpirati pristojne zavode in zdravnike.

§ 23. Ob priliki preiskovanja nalezljivih bolezni morajo oblastva občne uprave prve stopnje in občine po občinskih zdravstvenih odborih ali drugih svojih organih zdravnikom, ki opravljajo te posle, preskrbeti in dati na razpolago po najhitrejši poti ves material, ki je sumljiv, da bi mogel biti vir infekcije, zlasti pa vodo in živila. Pomagali morajo zdravnikom ob priliki obhoda okuženih domov, da morejo zbrati od bolnikov okuženi material, ki jim je potreben.

§ 25. Ako se pojavi kuga, kolera, rumena mrzlica, koze ali pegavica, mora na zahtevo oblastva občne uprave prve stopnje občina postaviti posebno stražo in ji naročiti, da točno izvršujejo zdravnikove odredbe.

§ 27. Ako zdravnik ugotovi, da se odrejeni ukrepi ne izvajajo, ter je nevarnost, da se bolezen širi, ima pravico, poslati bolnika prisilno v oddelek za izoliranje nalezljivih bolnikov.

§ 28. O domovih, v katerih se pojavi nalezljiva bolezen, mora občina voditi posebne knjige.

Istotako morajo upravne občine voditi tudi posebne spiske onih oseb, obolelih na nalezljivih boleznih, posebej za vsako izmed njih.

Pravilnik o zatiranju nalezljivih boleznih v stanovanjih, kjer skupno živi ali se zbira večje število oseb zaradi prenočevanja, prehrane, zabave itd.

(Službeni list z dne 27. januarja 1931, št. 7)

§ 6. Hoteli in prenočišča so pod stalnim zdravstvenim nadzorstvom krajevnih upravnih in občinskih oblastev, to pa po pristojnih zdravnikih. Nikdo ne sme oddajati prenočišča, dokler ga ne prijavi pri krajevem oblastvu.

§ 7. Istotako so pod stalnim zdravniškim nadzorstvom tudi vse kuhinje, restavracije, kakor tudi penzije, kjer se prehranja večje število ljudi.

§ 8. V vse te poslovalnice ima pristojni zdravnik pravico vstopiti ob vsaki dnevni dobi, obhoditi vse oddelke, pregledati vse, kar ima interes za javno zdravje, in vzeti v primeru potrebe vzorce.

§ 11. Ako smatra pristojni zdravnik, da je potrebno iskati kliconosce med osebjem takih poslovalnic, mu mora osebje ustreči in dovoliti potrebno odvzemanje materiala.

§ 12. Vsi bioskopi, gostilnice in drugi javni prostori, kjer se zbira večje število oseb, morajo imeti pravilne ventilacije in lla, pripravna za snaženje.

§ 14. Vsi prostori in uslanove, v katerih se često menjajo gostje zaradi prenočišča, se morajo, čim se v njih opazi živ mrčes (stenice, grili i. dr.), ter onesnažene sobe podvreči desinsekciji.

Pravilnik o prijavljanju nalezljivih boleznih in o zbiranju podatkov o njih gibanju

(Službeni list z dne 21. junija 1930, št. 9)

§ 5. Če v kraju ni občinskega zdravnika, morajo poslati občine v 24 urah, ko zvedo za nalezljiva ali sumljiva obolenja, prijave prvostopnjemu oblastvu občne uprave.

Pravilnik o zatiranju nalezljivih boleznih po šolah

(Službeni list z dne 30. decembra 1930)

predpisuje točno dolžnosti učiteljstva in pristojnih zdravnikov, v primerih izbruha nalezljivih boleznih med šolsko deco.

Pravilnik o obmejni službi, da se ne zanesejo nalezljive bolezni iz tujih držav

(Službeni list z dne 30. decembra 1930, št. 46)

predpisuje sestavo in delovanje posebne komisije za izvrševanje profilaktičnih ukrepov po zakonu o mednarodni sanitarni konvenciji, sklenjeni v Parizu dne 21. junija 1926.

Pravilnik o pokopavanju, izkopavanju in prenašanju mrličev

(Službeni list z dne 27. januarja 1931, št. 7)

§ 1. Dovoljenje za prenos umrlih oseb iz kraja v kraj radi pokopa, kakor tudi za izkopavanje mrličev radi prenosa v drug grob istega pokopališča, ali iz grobnice v grobnico istega pokopališča, ali v drug kraj radi pokopa, daje oblastvo občne uprave prve stopnje, v čigar področju je oseba umrla ali je pokopana.

§ 2. Oblastvo občne uprave prve stopnje izda proslu odločbo proli plačilu takse za prenos mrliča s točno označenimi pogoji, po katerih se sme prenos izvršiti, kakor tudi spremnico po priloženem obrazcu. Razen tega obvesti o tej odločbi tudi oblastvo občne uprave prve stopnje listega področja, v katero se mrlič prenese, kakor tudi občinsko krajevno oblastvo, od koder in kamor se prenese.

(Konec prihodnjič)

Vprašanja in odgovori

9. Vprašanje: V proračunih občin, ki so združene sedaj v našo občino, ni postavk za nabavo pisarniške opreme, ki pa je nujno potrebna. Nobena dosedanjih občin ni imela niti kosa lasinega pohištva. Kako naj si občina preskrbi potrebna sredstva za nabavo opreme?

Odgovor: V prvi vrsti prihajajo v poštev za nakup opreme postavke v proračunih vseh združenih občin za leto 1933, ki so navedene v partiji 4. oziroma 17. in 18. izdalkov. Če bi te postavke ne zadostovale, je pač treba najeti kratkoročno posojilo, za katerega vračilo mora občina poskrbeti v proračunu za leto 1934/35 pod postavko »nakup inventarja«. — Za tak sklep občinskega odbora si morate pred izvršitvijo preskrbeti odobritev nadzornega oblastva.

10. Vprašanje: Ali je mogoče vrniti občinsko trošarino onim, ki so jo že plačali za porabljeno vino?

Odgovor: Načelo velja, da se že pobrana občinska trošarina, ki so jo stranke plačale na podlagi zakonitega dovoljenja občin za povžito vino, ne vrača. — Vračilo je dopustno, n. pr. ako se pijača, za katero je bila trošarina že plačana, pokvari ali izvozi iz občine, kar pa je treba vedno dokazati.

11. Vprašanje: Kdo je dolžan nositi stroške nadomestilnega zapora radi prikrajšane občinske trošarine?

Odgovor: Stroške nadomestilnega zapora radi prikrajšane občinske trošarine na podstavi razsodb, ki jih izrečejo finančna oblastva, trpi pravosodna uprava. In to po razpisu ministrstva pravde z dne 27. novembra 1931, IV. št. 95.857, po katerem nosi pravosodna uprava stroške izvršitve kazni na prostosti po trošarinskih krivicah sploh.

12. Vprašanje: Kakšni predpisi obstojajo v naši državi glede nabiranja milodarov, če pridejo nabiralec izven svoje občine, izven svojega sreza, izven svoje banovine v našo banovino, v naš srez, v našo občino. Prosim za navedbo teh predpisov, ako obstojajo. — (Mnenja sem, da bi nabiralec moral imeti uradno listino, iz katere je vzrok nabiranja razviden in uradno potrjen.)

Odgovor: Predpise o nabiranju milodarov, prostovoljnih prispevkov, darov itd. vsebuje naredba kraljevske banske uprave z dne 26. maja 1933, II No. 11.731/4, ki je objavljena v Službenem listu z dne 3. junija 1934, št. 45/290. — V njej je točno določeno, kdo daje dovoljenje za nabiranje milodarov v banovini, srezu in občini, kakšno izkaznico mora imeti oseba, ki nabira milodare in za katere svrhe se milodari smejo pobirati.

13. Vprašanje: Tukajšnje olepševalno tujsko prometno društvo napelje po vasi R. omrežje za električno razsvetljavo s podporo iz občinske blagajne. Ali je občina upravičena, ako se društvo razpusti, prevzeti ves društveni inventar, kolikor se nanaša na električno razsvetljavo?

Odgovor: To je odvisno a) od pravil in b) od morebitne pogodbe. V društvenih pravilih stoji običajno tudi določba, kaj naj se zgodi z društveno imovino, ako se društvo razpusti ali razide. Pravila omenjenega društva nam niso znana, zato ne moremo odgovoriti, ali je občina naslednica društva in ali bi kol taka si pridobila društveni inventar. — Če pa občina podpira društvo, naj veže s pravilno pogodbo svoje podpore na pogoj, da preide vse društveno premoženje ob razpustu ali razidu v last občine, oziroma naj zahteva, da pride v društvena pravila določilo, da preide premoženje društva ob razpustu ali razidu v last občine. — Gč.

14. Vprašanje: a) Ali se naredba banske uprave o podpisu brezposelnih in pobijanju delomrznosti, kakor je razglašena v Službenem listu št. 31. z dne 15. aprila 1933, št. 204, že izvršuje?

b) Ali in kje se dobijo tiskovine »Razvidnice za brezposelne«, ki so omenjene v naredbi na strani 489?

Odgovor: a) Naredba je stopila v veljavo in bi se morala izvajati. Ali in kako vršijo občine posle, ki jih jim naredba nalaga, nam ni znano.

b) Razvidnice za brezposelne do sedaj niso tiskane (tudi ekonomat kraljevske banske uprave jih nima). Lahko pa si vsaka občina sama pripravi take razvidnice po vzorcu, ki ga naredba vsebuje. — Gč.

Lovišča po spojitvi občin. Na vprašanje glede dražbe lovišč po spojitvi občin sporočamo, da je kr. banska uprava odredila sledeče:

1. Po sedaj veljavnih lovskih predpisih se smejo oddajati občinska lovišča v zakup le v mejah upravne občine.

2. Področje mnogih sedanjih upravnih občin se je s spojitvijo celih bivših upravnih občin ali njihovimi deli razširilo. S tem so se tudi površine mnogih občinskih lovišč spreminile, odnosno izdatno povečale. Ker pa potečejo roki obstoječih lovsko-zakupnih pogodb v največ primerih v različnih rokih in pa zlasti z ozirom na okolnost, da novi lovski zakon, ki predvideva po § 5 mogočo razdelitev ozemlja upravne občine na dve ali več lovišč, še ni dobil obvezno moč, je kr. banska uprava izdala sreskim načelstvom s razpisom III No. 7157/1 z dne 6. XII. 1933 podrobna pojasnila glede oddaje v zakup občinskih lovišč, ki jim izteče zakupna pogodba.

V teh pojasnilih odloča kr. banska uprava sledeče:

1. Nerazdeljeno je oddajati v mejah upravne (davčne) občine v zakup:

a) Občinska lovišča, ki so prišla po komasaciji občin v sestav ene in iste upravne občine, a jim potečejo zakupne pogodbe v istem letu in dnevu.

b) Občinska lovišča, pri katerih se meje odnosno njih površina po izvršeni komasaciji niso spremenile.

2. V ostalih primerih pa je oddajanje v zakup po preteku zakupne dobe odrediti po sledečem vrstnem redu:

a) Podaljšanje obstoječe zakupne pogodbe po predhodnem zaslišanju zakupnika in prizadetih občin in sicer največ do onega leta in dneva, v katerem poteče najzadnja zakupna doba drugega bivšega občinskega lovišča v isti občini.

b) Lovišče, kateremu poteče zakupna doba, naj se pridruži drugemu lovišču v isti občini do dneva ko poteče zakupna doba tega lovišča po predhodnem pristanku zakupnika in po zaslišanju občine.

c) Lovišče v mejah ene in iste upravne občine se odda v zakup na javni dražbi najdlje do dneva, ko poteče zadnja zakupna doba drugih občinskih lovišč v novi občini.

d) Kadar lovišče ni mogoče dati v zakup, je postopati v smislu predhodnih predpisov.

e) Dele bivših lovišč z manjšo površino pa je priklopiti enemu sosednih lovišč v isti upravni občini proti primerni letni odškodnini, upoštevajoč pri tem najnaravnejše lovske cnote.

Iz Županske zveze

Občni zbor Županske zveze. Dne 8. januarja 1934 se je vršil v Ljubljani občni zbor Županske zveze ob zelo številni udeležbi županov, občinskih odbornikov, poslancev in senatorjev. Občnemu zboru je prisostvoval tudi ban g. dr. Marušič in podban g. dr. Pirkmajer.

Predsednik Županske zveze g. župan Babnik je ob otvornosti občnega zbora pozdravil vse navzoče, zlasti g. bana ter povdarjal zlasti sledeče:

Zbujemo po važnih dogodkih, ki so jih preživele naše občine v preteklem letu, vsled česar je tem bolj potrebno, da si začrtamo točno pot v bodočnost. Novi občinski zakon, komasacija občin in izvršene občinske volitve, vse to pomeni popoln preobrat v naših občinah in novo izvoljeni župani in občinski odborniki bodo imeli mnogo dela in truda, da izvedejo vse težko delo, ki so ga prevzeli na svoje rame kot novoizvoljeni občinski možje. Županska zveza je v preteklem letu storila v polni meri svojo dolžnost ter stala vsem občinam ob strani, kjerkoli je bilo potrebno. Pri tem skoraj prevratnem delu za preustroj naše občine, ki je moralo biti izvršeno v tako kratkem času, je bilo treba mnogo truda in hitrega dela, da smo mogli zadostiti vsem zelo številnim željam posameznih županov, občinskih odbornikov in drugih in smatramo za svojo dolžnost, da povdarimo na tem zborovanju, da smo našli pri vseh oblastih mnogo razumevanja za naše delo in mnogo podpore. Iskreno se moram zahvaliti obema gospodoma ministroma gg. dr. Duclju in dr. Kramerju, ki sta vedno radevolje pomagala, kjerkoli je bilo potrebno. Prav iskreno se zahvaljujem za vso gmočno in moralno podporo našemu gospodu banu dr. Marušiču, ki je z vsemi sredstvi podpiral naša stremjenja ter z velikim umevanjem pospeševal razvoj naših občin. Bodi mu za ves njegov trud izrečena naša iskrena zahvala. Isto tako iskrena hvala g. podbanu dr. Pirkmajerju, ki nam je bil vedno ob strani kadar je bilo treba. Iskrena

hvala gospodu županu dr. Dinko Pucu, ki je kot predsednik zveze nadziral v moji odsotnosti vsa dela pri Županski zvezi ter jo podpiral kjer je bilo treba.

Vsem gg. poslancem in senatorjem prav lepa hvala za njihovo vsestransko podporo in končno hvala vsem, ki so nas podpirali pri našem delu.

Prijetna dolžnost mi je zahvaliti se našemu časopisju, ki je bilo vedno radevolje na razpolago naši organizaciji.

Govor gospoda predsednika so navzoči sprejeli z navdušenjem, pred vsem pa izrečno zahvalo gospodu banu, podbanu, odnosno banski upravi ter vsem merodajnim faktorjem.

Na predlog predsednika so bili poslani pozdravni brzojavi Nj. Vel. kralju, predsedniku vlade dr. Srškiću in notranjemu ministru Žiki Laziću.

Pred prehodom na dnevni red se oglašajo k besedi ban Dravske banovine g. dr. Drago Marušič, ki v svojem govoru vse zborovalce najiskreneje pozdravi. V svojem govoru navaja, da ga izredno veseli, ker vidi kako se naše občine trudijo v vsestranskem oziru v dobrobit svojih občanov in povdarja, da je občina, ki je dobro upravljana, najvažnejši sleser dobre uprave. Obenem je izrazil zadovoljstvo, da vse navzoče preveva skrb za ljudstvo in najgloblja privrženost kralju in državi. Težke naloge imajo naši župani, saj so naše občine dobile komasacijo, a tudi kriza se še ni omilila. S složnimi močmi in z voljo do dela ter trdnostjo bodo mogoče premagali vse težke zaloge, saj se župani čutijo za prave sinove Jugoslavije, da ljudstvu pomagajo po vseh silah. Zato je preverjen, da bodo naše občine izšle iz teh težkih časov ter speš procvitale. Zato bodo pa župani tudi lahko dajali svoj odgovor. Ko je gospod ban zborovalcem želel mnogo uspeha, je zagotovil, da bo banovina kakor doslej tudi še nadalje podpirala stremjenja občin in z župani iskala poti in sredstev, da bo ta revna zemlja uspešno upravljana in pripeljana speš k sreči in blagostanju.

Govor gospoda bana je bil sprejet od vseh zborovalcev z največjim navdušenjem. Za vsa izvajanja se zahvali gospodu banu predsednik gospod Babnik, ob kateri priliki tudi prosi gospoda bana i v nadalje vedne podpore.

(Nadaljevanje prihodnjic.)

Odbor Županske zveze je imel redno sejo v ponedeljek 5. februarja 1934 v Ljubljani. Udeležba je bila skoraj polnoštevna. Odbor je razpravljalo o pomožni akciji banovine, o načrtu uredbe za občinske tajnike ter o načrtu naredbe za novo trošarino in občinske takse. Poročali so ban. tajnik Kuharič o pomožni akciji, dr. Kukman o tajniški naredbi in doh. ravnatelj župan o naredbi za novo obč. trošarino. Z ozirom na veliko važnost vseh teh vprašanj se je razvila pri vsakem referatu stvarna in temeljita debata ter so bili storjeni potrebni sklepi. Važen je sklep v zadevi pomožne akcije, da se izdela za vsa javna dela načrt za celo banovino, pri čemer se naj v prvi vrsti upošteva ona dela, ki bodo v korist vsemu prebivalstvu banovine ter so važnega gospodarskega pomena. K uredbi o obč. tajnikih so bili sprejeti predlogi glede sprememb posameznih členov. Načrt uredbe o obč. trošarini priobčujemo v Samoupravi. V slučajnostih se je razpravljalo o mnogih težkočah, s katerimi se morajo boriti občine ter so bili sprejeti tozadevni predlogi, ki bodo predloženi merodajnim faktorjem.

Vsem občinam! Izšel je Splošni register k Uradnemu listu za leta 1927-1933, ki ga je sestavil banski svetnik Mulaček Rajko. Naroča se pri upravi Službenega lista v Ljubljani.

Razsodbe upravnega sodišča

II. Upravno sodišče je z odlokom A 260/32/5 z dne 7. decembra 1932 v smislu čl. 24. zakona o državnem svetu in upravnih sodiščih z dne 17. maja 1922, »Službene novine« št. 111, takoj v nejavni seji, ne da bi pozvalo stranke, zavrnilo dne 26. oktobra 1932 vloženo tožbo občine A zoper odločbo kr. banske uprave Dravske banovine v Ljubljani z dne 13. julija 1932, VI. št. 177/2, glede povračila oskrbnih stroškov za nedoležnega B.

Odlok se opira na sledeči razlog:

Z rešitvijo od 13. julija 1932, VI. No. 10.077/2, je kr. banska uprava Dravske banovine razveljavila odločbo sreskega načelnika v C od 11. novembra 1931, No. 3603/13, glede povračila oskrbnih stroškov za nedoležnega B in odločila, da je občina A dolžna plačati občini D za oskrbo B znesek 4.070 dinarjev.

Proti tej rešitvi kr. banske uprave je občina A vložila dne 26. oktobra 1932 tožbo na upravno sodišče. Po čl. 21. zakona o državnem svetu in upravnih sodiščih se mora tožba na upravno sodišče vložiti v tridesetih dneh po vročitvi odločbe upravnega oblastva, po čl. 24., točka 2., tega zakona pa se morajo tožbe, vložene po preteku roka, zavrniti z odlokom, ne da bi se pozvale stranke. V danem slučaju je ob-

čina A sprejela osporovano rešitev kr. banske uprave dne 26. avgusta 1932, vročilnica je bila namreč od občine A opremljena z vložno štampiljko občine, a v odlisku se je poleg vložne št. 1089 vpisal datum 26. avgusta 1932. Ta datum se tudi povsem ujema z dejstvom, da je sresko načelnstvo v C dne 22. avgusta 1932 odposlalo županstvu v A rešitev kr. banske uprave. Županstvo je sicer s svojim podpisom potrdilo prejem šele 1. oktobra 1932, a ta datum ni odločilen za presojo pravočasnosti vložene tožbe. Najsi je tudi župan zvedel za osporovano rešitev šele 1. oktobra 1932, vročitev rešitve se smatra za opravljeno z dnem, ko jo je prevzel občinski organ, ki je odreden za sprejemanje pisem, odnosno vsak občinski nameščeneec, ki ga vročevalec najde v uradu (glej § 51. zakona o občem upravnem postopku). Iz navedenega razloga je moralo upravno sodišče tožbo zavrniti z odlokom, ker je šele po preteku 30dnevnega roka bila vložena na upravno sodišče (26. avgusta 1932 do 26. oktobra 1932).

Izdajatelj: Županska zveza v Ljubljani; njen predstavnik Valentin Babnik, St. Vid pri Ljubljani.
Za uredništvo odgovarja: dr. Riko Fux v Ljubljani.
Tiska tiskarna Merkur v Ljubljani (predstavnik O. Mihalek)